

škowal, a je potom tu cžlowšku Schlachtu tež škasyl, tak so ƚo won ƚašo nochze a tež nemože k Bohu wobrocizć a snim wu- jednany być. Tak netrebaju czi drušy ƚweczi Zandželjo, kotřiz we ƚwojej Gzistozki a Požluschnoszi wořtali ƚu, tařkeje Dobroty ƚami ƚa ƚo, a hać runje woni tu Gzeřz wot teho Sšyna Božeho we ƚwojej Naturi nimaju, da nam tola tuřamunefawidza. Haj to je jich najwecze Weřelje, so my ktej ƚamej pšchischi ƚmy, a nejřmy teho Gzerta hegen, ale Bože Džeczi, a teho jeniczkeho narodženeho Sšyna Božeho Sšobuberbojo wordowali, so ƚu woni njetko nařchi, a my jich Towarřchojo. Woni ƚo nehanibuja, dyž tořame tym ƚhudym Pařtyřam a zplenu Sšwjetu wrjedowacž dyrbja, ale dzerza to ƚa ƚwoje Sbožje a cžinja to řwutrobnej Weřeloszju a řošchtom. Tak so woni to niz pšches jeneho dadža prjedowacž, ale tež po tym Prjedowanju řwulkej Ntomadu a Sšylu weřelje a řošom wot teho řpjewaju, a žedža radži, so bychy Nebeřa a Semja polne Weřela byle.

Dy bychmy to prawje wopomnili a řWutrobi wřali, da dyrbeli my Gžlowekojo ƚo beř řobu wutrobneje lubowacž a cžezicž, dy bychmy tež hewak niczo wot teho nemjeli: Pšchetoz ja hiřcže nerhezu wot teho Wuzitka a Naloženja, wot kotrehož ton Zandžel we tych Sřlowach ry- czi a praji: Wam je řo ton Sbožnik narodžik, ale jeno wot teje Gzeřzje. Haj dy by nam ta prawje řWutrobi řchta, da bychmy řchaf nidy žaneho Gžloweka Ne- pšcheczel nebyli. Pšchetoz řchtu žyl řchaf to Snamjo hidžicž, aby jemu Steho cžinicz, kotrež Gžeto a Duřchu ma, řajž moj a twoj Boh? Nedyrbeli da my tařkeje Gzeřzje dla, kotruž je nam Boh wopokafař, tež řchittlich Gžlowekow lubowacž a jim řchittku Dobrotu wopokafař?

Gzi Zandželjo ƚu wele krařnische Stwo- renja, dyžli my Gžlowekojo, na to pař Boh neje laďak a neje Zandžel wordowak. Řtemu ƚu tež czi Zandželjo newinowa- czi, cžiszi a řweczi Duchojo, řiz nejřu wot- panyli, jako czi drušy Zandželjo a my Gžlo- wekojo. Tudy ma to Poladanje, jako by řdobniřcho bylo, so by ƚo Boh Zandžel řeziniř, tak pař dže won a wosme to hu- bene, řhude Stwojenje horje, kotrež we Řjechach řři, a we cžertowřkim Řraleřtwi a wMozy teje Sřmercžje je, kotrež ton Gžert najbole cžwiluje a hani. To řchaf řjeka řo łoboko delje podacž. Nedyrřbjało da to nař wotmjachknyć, so bychmy řo beřřobu wutrobneje lubowali a řo beřřobu tak neřazpili a nehidžili ř. ale jedyn te- mu druhemu řchittku Lubořz a Pšcheczelřtwo wopokafařli, teje wopokafeje Gzeřzje a Kra- řnoszje dla, řkotrež my we tym Sbožniku, tym Sšynu Božim, řmy pořbjeneři.

Njekotři Wotzojo, a wopřebi Bernhardus řu te Wřyřlje mjeli, so ton Gžert, dyž we Nebeřach widžik je, so dyrbeřche ton Sšynu Boži řo Gžlowek narodžicž, da je won tař- keje Urřachi dla njewny na Gžlowekow a Boži Neypšcheczel wordowak, so řo neje wele wjažy jedyn Zandžel, dyžli Gžlowek naro- džicž žyl, a je tak Ğordoszje a Sawjeřzje dla wotpanyř. To moža derje dobre Wřyřlje być. A je derje řwopomnenju řtařkeho řkut- ka Božeho, so je teho Gžerta Paď jedyn Řjech pšchecziwo temu Sšynu Božemu byl. Tola pař řu czi lubi Wotzojo řřym tu wulku Gzeřz a newureřnenu Dobrotu Božu řřewicz a po- kafacž žyli; kotraž je řo nam we tym dořtała, so je řo Boh Gžlowek narodžik a runje to řame řhude Gžeto a Řreř na řo wřal, kotrež my hubeni Gžlowekojo mamy; kotrež je wot Gžerta pšches ton Řjech pokazene a wobřy- nene a tej Sřmerczi teho Řjecha dla po- date.